

A.1.

Σύμφωνα με το Κείμενο η εθελοντική δράση είναι ευεργετική και για τους ίδιους τους εθελοντές. Ενισχύονται ψυχικά χαρακτηριστικά που είναι σημαντικά ώστε να αντεπεξέλθουν στην καθημερινότητά τους, όπως η υπομονή, η ψυχραιμία (κυρίως στις πιεστικές συνθήκες της δουλειάς) αλλά και ένα αίσθημα αισιοδοξίας για το μέλλον. Παράλληλα η εθελοντική δράση συνιστά ευκαιρία για νέες κοινωνικές επαφές και για την καλλιέργεια ενός πνεύματος συνεργασίας.

A.2. α)

“Καθώς...είχαν”: Θεματική Περίοδος

“Κοινωνικοποιούνται...προβλημάτων”: Λεπτομέρειες

“Γενικότερα...ζωή μας”: Κατακλείδα

A.2.β)

ομαδική εργασία: συλλογική εργασία

ενισχύεται η αυτοεκτίμησή τους: ενδυναμώνεται η αυτοεκτίμησή τους

βάζοντας τέρμα στην αδράνεια: βάζοντας τέρμα στην απάθεια

A.3.

Εθελοντισμός και σχολείο

Ο εθελοντισμός, η ατομική ή ομαδική ενασχόληση με ένα κοινωνικό ή περιβαλλοντικό ζήτημα χωρίς αντάλλαγμα, είναι μία πράξη ανιδιοτελής. Προκύπτει από την ανάγκη του ατόμου να λειτουργήσει ως πολίτης, επιδεικνύοντας πρωτίστως ένα αίσθημα αλληλεγγύης προς τον “αδύναμο”. Πρόκειται για ένα σημαντικό κοινωνικό έργο, που μπορεί να λάβει πλήθος μορφών, ώστε ο εθελοντής να μπορέσει να βοηθήσει όσο το δυνατόν περισσότερο..

Οι πιο αποτελεσματικές εθελοντικές δράσεις είναι σίγουρα οι οργανωμένες ομαδικές δράσεις από φορείς και συλλογικότητες. Αντιθέτως οι ατομικές ενέργειες έχουν πολύ μικρότερη επίδραση και απαλύνουν μόνο προσωρινά και σε μικρή κλίμακα τους πληττόμενους. Οι εθελοντικές ομάδες είναι πιο επιδραστικές, αφού καλύπτουν τις ανάγκες πολλών ανθρώπων. Έχουν ένα πλάνο δράσης, χωρίζουν αρμοδιότητες και “απασχολούν” τους εθελοντές κυκλικά. Για παράδειγμα, σε δράσεις επισιτισμού αστέγων οργανώνεται η κουζίνα, η συσκευασία και ο διαμοιρασμός του φαγητού, πόστα από τα οποία περνούν όλοι όσοι ανήκουν στην ομάδα.

Το σχολείο είναι ήδη μία ομάδα που θα μπορούσε να φέρει τα παιδιά σε επαφή με τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά προβλήματα της περιοχής τους, τα οποία θα αποτελέσουν στόχο μελλοντικών εθελοντικών δράσεων. Αξιοποιώντας τα διδακτικά αντικείμενα του σχολείου, π.χ. του μαθήματος της Φυσικής, της Χημείας και της Βιολογίας, τα παιδιά μπορούν να διερευνήσουν ένα περιβαλλοντικό, λόγου χάρη, πρόβλημα. Με την καθοδήγηση των εκπαιδευτικών μπορούν να οργανώσουν ομάδες που όχι μόνο θα κοινοποιήσουν τα αποτελέσματα της έρευνάς τους, αλλά και θα αναλάβουν εθελοντική δράση για την επίλυσή του. Τα ευεργετικά για τον τόπο αποτελέσματα των ενεργειών τους, θα βοηθήσουν τα παιδιά να αντιληφθούν την αξία του εθελοντισμού και θα τα παροτρύνουν να συνεχίσουν.

Πέρα από τα οφέλη που θα αποκομίσουν τα παιδιά από τη συμμετοχή τους σε μία εθελοντική δράση και πέρα από όσους και όσες ευεργετηθούν από αυτή, είναι σημαντικό να τονιστεί πως ο εθελοντισμός, ως πράξη πολιτική, μπορεί να “φωτίσει” τις χρόνιες αδυναμίες της πολιτείας. Έτσι μπορεί να ασκηθεί πίεση στο κράτος για την επίλυση ζητημάτων, για τα οποία θα έπρεπε ήδη να είχε μεριμνήσει. Οι νεαροί εθελοντές έχουν τη δυνατότητα με σύμμαχο το διαδίκτυο να δυναμώσουν τις φωνές διαμαρτυρίας.

B.1.

Στο ποίημα το ποιητικό υποκείμενο παρουσιάζει τη σημασία της ατομικής εθελοντικής δράσης, με αφορμή την ενέργεια ενός άντρα στη Νέα Υόρκη, ο οποίος αναζητούσε προσωρινό καταφύγιο στους αστέγους (“Στη γωνιά...νύχτα”). Παράλληλα θίγεται το γεγονός πως τα κοινωνικά προβλήματα προβλήματα είναι αμετάβλητα (“Ο κόσμος έτσι δεν θα αλλάξει”) παρά τις καλές προθέσεις ορισμένων ανθρώπων. Ωστόσο τονίζεται πως η κινητοποίηση των προνομιούχων ανθρώπων είναι απαραίτητη (“Σαν διαβάσεις...δρόμο”).

B.2.α)

μεταφορά: “Για μια νύχτα τους φυλάγεις απ’τον άνεμο”

εικόνα: “Το χιόνι που προοριζόταν γι’αυτούς πέφτει στο δρόμο”

επανάληψη: “Δεν θα καλύτερέψουνε...εκμετάλλευσης”

B.2.β)

α’ ενικό πρόσωπο: “Ακούω πως στη Νέα Υόρκη”

Με τη χρήση του α’ ενικού καταγράφεται η προσωπική μαρτυρία του ποιητικού υποκειμένου όσον αφορά τον άνδρα στη Νέα Υόρκη που αναλαμβάνει εθελοντική δράση. Το ρηματικό πρόσωπο προσδίδει οικειότητα και αμεσότητα στο ύφος.

β’ ενικό πρόσωπο: “Σαν διαβάσεις...άνθρωπε”

Με την εναλλαγή σε β’ πρόσωπο το ύφος γίνεται προτρεπτικό και συμβουλευτικό, ώστε ο αναγνώστης να αναλάβει δράση μιμούμενος τον εθελοντή στην Νέα Υόρκη.

γ’ ενικό πρόσωπο: “Στέκει...χειμώνα”

Το ύφος γίνεται αντικειμενικό, εφόσον περιγράφει ένα γεγονός. Συγκεκριμένα πρόκειται για τον τρόπο με τον οποίο ο άντρας βοηθά τους άστεγους.

B.3.

Το ποιητικό υποκείμενο παρουσιάζει την εθελοντική δράση ενός άντρα στη Νέα Υόρκη, ο οποίος προσπαθεί να βρει στέγη στους άστεγους έστω για μια νύχτα. Το ποιητικό υποκείμενο θεωρεί πως - αν και με μικρή επίδραση- η ενέργεια αυτή είναι χρήσιμη (“λίγοι άνθρωποι...δρόμο”) και παροτρύνει μάλιστα τον αναγνώστη να τη μιμηθεί (“Σαν διαβάσεις...δρόμο”). Ωστόσο παραμένει απαισιόδοξο εφόσον πιστεύει ότι τα προβλήματα στην πραγματικότητα δεν επιλύονται μέσω αυτών των δράσεων, γιατί η αδικία και η εκμετάλλευση δεν εξαλείφονται (“Μα ο κόσμος έτσι δε θ’ αλλάξει”). Πιστεύει όμως ότι η έστω προσωρινή απάλυνση του πόνου είναι σημαντική.

ΕΞΑΝΤΑΣ